

ת"פ 44601/05/16 - מדינת ישראל - תביעות פ"ת, המאשימה נגד ק.ג., הנאשמת

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 44601-05-16 מדינת ישראל נ' ג'

בפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
בעניין: מדינת ישראל - תביעות פ"ת - המאשימה

נגד
ק.ג. - הנאשמת
ע"י ב"כ עו"ד זמיר עזריה

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן ובו ששה אישומים, המתארים צבר מעשי מרמה והונאה בכרטיסי אשראי, אותם ביצעה הנאשמת במהלך החודשים מרץ - אפריל 2016.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 17.3.16 - 26.4.16, בעת שעבדה הנאשמת במוקד הטלפוני של חברת "אאאא בע"מ", הוציאה הנאשמת ממאגר המידע של החברה את פרטיהם האישיים ומספרי כרטיסי האשראי של ששה מלקוחות החברה, וביצעה באמצעות פרטים אלה עסקאות לתשלום חוב שצברה לחברת ישראכרט, וכן רכישות שונות באינטרנט, בסכום כולל של ₪ 53,737.52, כפי שיפורט להלן.

על פי המתואר במסגרת האישום הראשון, ביום 26.4.16, ביצעה הנאשמת עסקה לטובת חברת ישראכרט, בכרטיס האשראי של אור אסטליין בסך ₪ 6,369.19.

על פי עובדות האישום השני, בימים 13.4.16 וב- 19.4.16 ביצעה הנאשמת עסקאות לטובת חברת ישראכרט, בכרטיס האשראי של צבי שכטר בסכומים של ₪ 2,516.37 ו- ₪ 11,259.30.

כמתואר באישום השלישי, ביום 25.3.16, ביצעה הנאשמת לטובת חברת ישראכרט, עסקה בכרטיס האשראי של מיכאל גרמיז בסכום של ₪ 12,277.76.

כפי שעולה מעובדות האישום הרביעי, ביום 6.4.16, ביצעה הנאשמת עסקה לטובת חברת ישראלכרט, בכרטיס האשראי של יגאל קארה בסך של 7,015.91 ₪.

במסגרת האישום החמישי הורשעה הנאשמת בכך שבימים 15.3.16, 17.3.16 ו- 25.3.16 ניסתה הנאשמת לבצע עסקאות בכרטיס האשראי של דרורה לוין, באמצעות מוקד הגבייה של ישראלכרט, אך העסקאות לא בוצעו שכן הכרטיס נחסם על ידי חברת האשראי. לעומת זאת, הצליחה הנאשמת לבצע, בין התאריכים 21.3.16 ועד 12.4.16, עשר עסקאות בכרטיס האשראי הנ"ל, במסגרתן רכשה פרטי לבוש שונים תמורת סכום כולל של 2,906 ₪.

על פי המפורט בעובדות האישום השישי ביום 17.3.16 וביום 3.4.16 ביצעה הנאשמת תשלומים לחברת ישראלכרט באמצעות כרטיס האשראי של ניצן דוד זייצר בסכומים של 6,826.92 ₪ ו- 4,564.07 ₪.

בגין כלל המעשים שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן, הורשעה הנאשמת בעבירות של גניבה בידי מורשה (6 פריטים) - עבירות על סעיף 393(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), הונאה בכרטיס חיוב (8 פריטים) - עבירות על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב"), קבלת דבר במרמה (7 פריטים) - עבירות על סעיף 415 לחוק ועבירה של ניסיון הונאה בכרטיס חיוב - עבירה על סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב יחד עם סעיף 25 לחוק.

במסגרת ההסדר שגובש בין הצדדים, הופנתה הנאשמת לקבלת תסקיר שירות המבחן, מבלי שגובשו הסכמות עונשיות.

תסקירי שירות המבחן:

במהלך התקופה שחלפה מאז הודתה הנאשמת והורשעה במיוחס לה, הוגשו בעניינה ארבעה תסקירים מפורטים. התסקיר הראשון מיום 7.11.16 תיאר בהרחבה את תולדותיה של הנאשמת והתייחס למצבה האישי והמשפחתי. מהתסקיר עולה כי הנאשמת הינה בת 43, גרושה ואם לשלושה ילדים בגילאי 5-15.

הנאשמת בוגרת 12 שנות לימוד ובעלת תעודת בגרות מלאה במגמת מזכירות רפואית. לדבריה, לא גויסה לצבא על רקע רפואי ולאורך השנים עבדה בתפקידים אדמיניסטרטיביים במקומות שונים, כאשר פעמיים נאלצה לעזוב את מקום עבודתה בגין ביצוע עבירות הונאה בכרטיס חיוב. על רקע מעשים אלה לחובתה שתי הרשעות קודמות בעבירות מרמה וגניבה, ותלוי ועומד לחובתה מאסר מותנה בן 6 חודשים.

בהתייחסה לעבירות במסגרת ההליך הנוכחי קיבלה אחריות מלאה והסבירה את התנהגותה על רקע חוסר יכולתה לעמוד בתשלום עסקאות שונות שביצעה, בעיקר רכישות מופרזות, ועל רקע הסתבכותה בחובות וחסמת כרטיסי אשראי על ידי הבנק כתוצאה מכך. את התנהלותה היא מבינה על רקע הגדרתה העצמית כמכורה לקניות והיא חשה דחף יומיומי ובלתי נשלט לבצע רכישות, המהוות עבורה דרך להרגעה עצמית. הנאשמת הביעה תחושות אשמה ובושה על

מעשיה וגילתה אמפתיה כלפי נפגעי העבירה.

שירות המבחן התייחס בתסקיר זה לדו"ח מטעמו של פסיכיאטר פרטי, אליו פנתה הנאשמת באופן עצמאי לאחר מעצרה, ממנו עולה כי הנאשמת סובלת מהפרעה על הספקטרום הכפייטי - חרדתי, שבאה לידי ביטוי בקניות אובססיביות והתנהגויות כפייתיות נוספות ואשר המליץ על טיפול תרופתי והמשך מעקב פסיכיאטרי. בהמלצת שירות המבחן פנתה הנאשמת לאבחון במרפאות החוץ בבית החולים "גהה", והביעה נכונות להשתלב בטיפול בהתאם לתוצאות האבחון.

שירות המבחן מציין בתסקיר זה כי הנאשמת שיתפה עמו פעולה באופן מלא וכי העבירות בוצעו על רקע ההפרעה הנפשית ממנה היא סובלת, קשייה ומאפייניה האישיותיים. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון על מנת לעקוב אחר הטיפול הפסיכיאטרי הנדרש במצבה.

התסקירים המשלימים המפורטים שהתקבלו עקבו אחר ההתפתחויות שחלו במצבה של הנאשמת, ועל השתלבותה בהליך הטיפולי במסגרת המרכז לבריאות הנפש "גהה" ובשירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי מצבה המשפטי המורכב של הנאשמת וחשיפת העבירות בפני בן זוגה, הגבירו מודעותה באשר לחומרת מצבה והובילו לגיוסה להליך הטיפולי באופן מלא. עוד התרשם שירות המבחן ממוטיבציה גבוהה מצידה של הנאשמת לעריכת שינוי בדפוסייה. הנאשמת פנתה בבקשה להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום עבירות המרמה, ואף החלה לעבוד, באישור בית המשפט, כמטפלת במעון נעמ"ת, עבודה אשר תרמה אף היא לשיפור במצבה הנפשי והכלכלי.

בתסקיר האחרון, מיום 26.9.17, נמסר כי לצד הטיפול התרופתי והמעקב הפסיכיאטרי השוטף בבית החולים "גהה", השתלבה הנאשמת גם בהליך טיפולי קבוצתי בשירות המבחן, המיועד למי שביצע עבירות מרמה. שירות המבחן דיווח כי הנאשמת מגלה מוטיבציה גבוהה לטיפול בכל התחומים, ומשתפת בפתחות בקשייה. שירות המבחן שב והתרשם ממוטיבציה ובשלות של הנאשמת לטיפול בדפוסייה המתוארים ולשיקום חייה. על רקע זה הדגיש את החשיבות שבאימוץ הפן השיקומי במקרה זה, והמליץ להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך לעקוב אחר מצבה הנפשי והטיפול הפסיכולוגי בו תשולב, וזאת לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות כענישה קונקרטיית.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה עמדה ב"כ המאשימה על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית, כי אם במסכת של מעשי הונאה בכרטיסי חיוב, בסכומים גבוהים ולאורך מספר שבועות. כן עמדה היא על הערכים המוגנים שנפגעו ובהם בטחון הציבור וזכותו לקניין, האמון שניתן בה על ידי מעסיקה וצנעת הפרט של הלקוחות שנפגעו. ב"כ המאשימה הדגישה את הרשעותיה הקודמות של הנאשמת בעבירות דומות וציינה כי ביצעה את המעשים הנוכחיים בעת שתלוי ועומד לחובתה מאסר על תנאי, אשר הנו חב הפעלה בשל ריבוי המעשים, כמו גם התחייבות בת הפעלה בסך 2,000 ₪. לטעמה יש לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר לכל אישום.

בהתייחסה לנסיבות הנאשמת עצמה, ציינה התובעת כי המלצת שירות המבחן מהווה סטייה משמעותית ממתחם העונש ההולם, ומאחר והנאשמת מצויה בראשית ההליך הטיפולי אין הצדקה לסטייה שכזו בעת הנוכחית. עוד הזכירה כי אין זו הפעם הראשונה בה הנאשמת מועמדת לדין בגין עבירות מסוג זה, ובנסיבות המקרה הנוכחי יש לבכר את אינטרס הגמול ולתת לו ביטוי במסגרת גזר הדין. לבסוף ציינה את הודאת הנאשמת ואת החיסכון בזמן השיפוטי, ומנגד את עברה הפלילי וביקשה כי בית המשפט ישית על הנאשמת 32 חודשי מאסר בפועל, הכוללים הפעלתו של המאסר המותנה, לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלוננים והפעלת ההתחייבות. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה זו.

מנגד עתר ב"כ הנאשמת כי בית המשפט יאמץ המלצת שירות המבחן, תוך שהזכיר את מאמצי הניכרים של הנאשמת לשקם את חייה, את המוטיבציה הכנה שהיא מגלה בטיפול ואת הקשיים אשר היו מנת חלקה מאז שנעצרה, לרבות הקשיים הכלכליים כתוצאה ממעצר הבית הממושך. בנוסף הזכיר את מצבה הנפשי, תוך שציין כי הפסקת הטיפול בעת הזו עשויה לגרום לנסיגה במצבה וכן הזכיר כי הרקע למעשיה הוא במצבה הנפשי והכלכלי. באשר למאסר המותנה טען הסנגור המלומד כי משניתן לראות את כתב האישום כאירוע אחד יש להתייחס למאסר המותנה כבר הפעלה בלבד ולא חב הפעלה. כמו כן, טען כי בנסיבות הנאשמת יש לראות את המתחם כנע בין של"צ למאסר בעבודות שירות.

לבסוף שמעתי גם את דברי הנאשמת עצמה, ואת בקשתה כי בית המשפט יאפשר לה להשתקם, כך שלא תשוב לבצע עבירות. עוד שמעתי את בן זוגה של הנאשמת, שציין כי מאסרה של הנאשמת יפגע בבני המשפחה, ובמיוחד בבנותיה הצעירות, בצורה קשה.

דין והכרעה:

לאורך תקופה של כחמישה שבועות, בעודה עובדת בחברה לשיווק מוצרי חשמל, הוציאה הנאשמת ממאגר המידע של החברה פרטים אישיים חסויים של שישה לקוחות שונים, לרבות מספרי כרטיסי האשראי שלהם, ובעשרים הזדמנויות שונות לאורך אותה תקופה עשתה שימוש בפרטים אלה לצורך ביצוע עסקאות בהיקף העולה על 50,000 ₪. במעשיה אלה פגעה הנאשמת פגיעה בלתי מבוטלת בערכים חברתיים חשובים וביניהם זכותו של הציבור להגנה על רכושו ועל פרטיותו, יחסי האמון השוררים בין עובד למעביד ובמידת מה גם בחיי המסחר ובצורך בקיומו של ביטחון עסקי בכל הקשור לשימוש בכרטיסי חיוב כאמצעי תשלום.

באשר לטווחי הענישה הנוהגים, הרי שהפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים לא סייעה בידי לאיתור מתחם העונש ההולם למעשיה של הנאשמת, וחלף אותה פסיקה מצאתי לנכון להפנות לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 1579/16 ספיאן נ' מ"י (28.2.16) נדונה עתירת המבקש כנגד עונש מאסר בן 24 חודשים שהוטל עליו בבית משפט השלום. מדובר במי שהורשע במסכת ארוכה של עבירות מרמה, זיוף והונאה בכרטיסי חיוב. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי המתחם הכולל שקבע בית משפט השלום, הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-36 חודשי מאסר הנו מתחם ראוי. כמו כן אושר העונש שהוגש על הנאשם, בשים לב לעברו הפלילי המכביד ולתסקיר השלילי שהוגש בעניינו. בית המשפט העליון דחה את השגתו הנוספת של הנאשם, על כל מרכיביה.

בעפ"ג (חיפה) 9558-06-15 **סמירנוב נ' מ"י** (16.7.15) נדחה ערעורו של מי שהורשע בכך שיחד עם אחרים שכפל כרטיסי חיוב, באמצעות מכשיר מיוחד, ומשך באמצעותם כסף מזומן במכשירי בנק אוטומטיים. מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ועל רקע עברו הנקי והמלצת שירות המבחן, נדון המערער ל-10 חודשי מאסר בפועל.

נוכח 'מבחן הקשר ההדוק' שגובש בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14), דומה כי ניתן לראות במקרה זה את כתב האישום כולו כאירוע אחד לצרכי קביעת מתחם העונש ההולם, שכן הוא מהווה מסכת עובדתית אחת הכוללת מספר מעשים עברייניים המקיימים ביניהם קשר הדוק, שנעשו בסמיכות זמנים, והמהווים תוכנית עבריינית אחת. לפיכך, בדומה למסקנות שגובשו בפסיקה הנ"ל, ובשים לב להיקף מעשיה של הנאשמת ולסכומים בהם מדובר, ראוי יהיה במקרה זה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

באשר לעונש הראוי לנאשמת בגדר המתחם, צודקת המאשימה בטיעוניה לפיהם מתקיימים במקרה זה יסודות משמעותיים של חומרה הנעוצים בעברה הפלילי של הנאשמת. על פי גיליון ההרשעות הקודמות שהוצג לעיוני, הורשעה הנאשמת בעבר בשתי הזדמנויות שונות בעבירות דומות לאלו שבגינן היא נותנת את הדין היום. בשנת 2008 נדונה למאסר מותנה ולהתחייבות כספית לאחר שהורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה, זיוף ושימוש במסמך מזויף ובשנת 2015 הורשעה בגניבה בידי עובד ובהונאה בכרטיס חיוב ונדונה למאסר מותנה בן 6 חודשים. מאסר מותנה זה היה בתוקף בעת ביצוע העבירות הנוכחיות, ובהמשך תובא התייחסות מקיפה לשאלה האם מדובר במאסר על תנאי חב הפעלה או בר הפעלה. על רקע העבר הפלילי הרלבנטי, ושובה של הנאשמת לבצע עבירות דומות בהיקף משמעותי, פרק זמן קצר בלבד לאחר הרשעתה האחרונה, וכשמאסר מותנה ממשי תלוי ועומד לחובתה, הרי שבנסיבות רגילות היה מקום לקבוע את עונשה בגדר המתחם במיקום העולה משמעותית על הרף התחתון שנקבע, ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה בן ששת החודשים.

על אף האמור לעיל, שוכנעתי כי במקרה זה אין מקום למצות את הדין עם הנאשמת, וראוי יהיה לאמץ גישה מתונה ובעלת היבטים שיקומיים. אזכיר תחילה את הודאתה של הנאשמת במיוחס לה ואת החיסכון הניכר בזמן ציבורי הכרוך בכך. שיקול זה כשלעצמו בוודאי שלא היה בו כדי להצדיק הימנעות מהשתת עונש מאסר ממשי, אך אליו מצטרפים במקרה הנוכחי שיקולי שיקום כבדי משקל, אשר ראוי לטעמי להעניק להם משקל בכורה.

כפי שעולה מהתסקירים המעמיקים שהוגשו מטעם שירות המבחן, ביסוד העבירות שביצעה הנאשמת, בעבר כמו גם במקרה שלפני, עומדת ההפרעה הנפשית הכפייתית-חרדתית של הנאשמת, שבאה לידי ביטוי בקניות אובססיביות ובקושי בשליטה על דחפים אלה. כיום, ולראשונה בחייה, עברה הנאשמת אבחון מקיף, אובחנה כנדרש והיא מקבלת את הטיפול הנפשי לו היא זקוקה. תחילה פנתה הנאשמת מיוזמתה לאבחון ולטיפול ובהמשך, בסיוע שירות המבחן, השתלבה בטיפול קבוע, תרופתי ושיחתי, בבית החולים "גהה".

הנאשמת משתפת פעולה באופן מלא ומביעה מוטיבציה גבוהה, כמו גם בשלות, להמשך הטיפול ולשינוי דפוסייה.

לבקשתה אף שולבה לאחרונה בקבוצה טיפולית בשירות המבחן בתחום עבירות המרמה, וגם שם היא מפגינה שיתוף פעולה מלא. בשים לב לנתונים אלה ולשינוי המשמעותי שחל באורחותיה של הנאשמת, מדגיש שירות המבחן את החשיבות שבאימוץ הפן השיקומי במקרה זה, על דרך של הטלת צו מבחן והימנעות מהשתת מרכיב כלשהו של מאסר בפועל ולו בעבודות שירות.

בשים לב לאמור בתסקירים, אף אני סבור כי ראוי במקרה זה להימנע ממיצוי הדין ויש מקום להעניק לנאשמת הזדמנות למצות את ההליך הטיפולי ולשקם אחת ולתמיד את חייה, שהרי הצלחת הטיפול צפויה להוביל להפחתה ממשית בסיכון להישנות העבירות, באופן אשר יביא תועלת רבה לא רק לנאשמת אלא לציבור כולו. עוד נתתי משקל בהחלטתי זו לבנותיה הקטניות של הנאשמת, הזקוקות לה בשלב רגיש זה של חייהן, ולעובדה כי טעמה במקרה זה לראשונה בחייה את טעמו המר והמרתיע של בית המעצר, בו הוחזקה במשך מספר שבועות בעקבות חשיפת מעשיה.

לצד החלטה עקרונית זו, שלא להחזיר את הנאשמת אל מאחורי סורג ובריח, אלא להעניק לה את ההזדמנות להמשיך בהליכי הטיפול והשיקום, תמים דעים אני עם התביעה כי אימוץ המלצות שירות המבחן בדבר ענישה קונקרטית בדמות של "צ גרידא, תהא בגדר סטייה ניכרת ממתחם העונש ההולם, אשר ספק אם ניתן להצדיקה במקרה זה, לנוכח העבר הפלילי והמאסר המותנה התלוי ועומד. כמו כן, אני סבור כי בהיבט המשפטי לא ניתן במקרה זה להאריך את המאסר המותנה וקיימת חובה להפעילו. ארחיב כעת מעט בנקודה זו.

כידוע, בהתאם להוראות סעיף 56 (ב) לחוק העונשין, מוגבלת סמכותו של בית המשפט להורות על הארכתו של מאסר מותנה, והיא חלה אך **"לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת"**. בית המשפט העליון חזר והבהיר לא פעם כי את המונח "עבירה נוספת" אין לפרש במונח הטכני המצומצם של המונח "עבירה", אלא במשמעות רחבה יותר של התנהגות פלילית יחידה, גם אם היא מורכבת ממספר עבירות. לצד נכונות זו להרחיב את פירושו של מונח זה, על מנת לאפשר הארכת המאסר המותנה לגבי אדם שכשל כישלון חד פעמי, הובהר כי אל לבית המשפט לרוקן את מוסד העונש המותנה מתוכנו ומכוחו המרתיע על ידי הרחבת יתר של המקרים בהם יכיר בית המשפט בצבר מעשי עבירה כעבירה נוספת יחידה המאפשרת הארכת התנאי.

כך למשל שורטטו קווי הגבול עוד בשנת 1984, במסגרת ר"ע 357/84 **רובין נ' מ"**:

"גם אם מעשה פלוני יכול להיות מתואר כעבירה לפי מספר חיקוקים שונים, עדיין נותר העניין בגדר עבירה נוספת אחת. ההגדרה הכוללת של מעשה העבירה הרחב האחד חובקת בתוכה את העבירות המשניות, שהן בגדר מרכיבים או מקבילים של ההגדרה הרחבה יותר של המעשה הכולל, והיא, כאמור, גם אם ניתן היה לפרק את המעשה לגורמים ולהגדיר קטעים ממנו כעבירות נפרדות: מי שעשה, בו במעמד, מעשים שונים שהם שרשרת אחת, המצטברת לעבירה כוללת אחת, כגון מי ששובר שמש (היזק בזדון) כדי להיכנס לתוך בית דירה (פריצה, כניסה והתפרצות) ואכן עושה כן וגונב שם (גניבה), עדיין ניתן לראות את כל המסכת כעבירה נוספת אחת של התפרצות וגניבה, אם כי ניתן היה כאמור לפרקה למרכיבים רבים יותר. אך אם הוא

עובר מדירה לדירה כדי לפרוץ או יעבור ברחובות העיר ויחטוף ארנקים, האחד אחרי האחר, אין לראות בכך עבירה נוספת אחת אלא מספר עבירות.

יישומם של כללים אלה, כמו גם בחינת מקרים דומים לענייננו אשר נדונו בפסיקת בית המשפט העליון, מובילים בהכרח אל המסקנה כי המאסר המותנה התלוי ועומד לחובת הנאשמת, הנו חב הפעלה, וכי מעשיה המתוארים בכתב האישום אינם בגדר "עבירה נוספת" אחת ויחידה.

כך למשל, בע"פ 89/81 **מסורי נ' מ"י** (27.9.81), נדון עניינו של אדם שבמשך תקופה של כארבעה חודשים משך 7 שיקים ללא כיסוי, בתאריכים שונים וכלפי מתלוננים שונים. בית המשפט העליון ציין כי בדרך כלל ניתן יהיה לראות בהתנהגות פלילית משום כישלון חד פעמי כאשר מדובר במערכת עובדות אחת, שבוצעה בהזדמנות רצופה אחת, ומאחר וכל אחד מהשיקים נמשך בהזדמנות אחרת, אין לראות משיכות אלה ככישלון חד פעמי וכל משיכה מהווה עבירה בפני עצמה.

דוגמה נוספת ליישום המבחנים, במקרה דומה לענייננו, ניתן למצוא ב-ר"ע 717/85 **קונפורטי נ' מ"י** (29.12.85) שם נדחתה בקשת רשות הערעור של המערער אשר הורשע בביצוע 16 עבירות של אי הגשת דו"חות מס תקופתיים וביקש לראות עבירות אלה כעבירה אחת 'נוספת' לצורך הארכת התנאי. בית המשפט העליון דחה את טענת הסנגור כי יש לראות בעבירות משום מקשה אחת, בהתחשב בכך שהעילה לאי הגשת כל הדו"חות הייתה זהה ונבעה ממצבו הכלכלי של המערער, וציין כי מדובר בעבירות נפרדות, שנמשכו לאורך תקופה ארוכה, ולא נבעו מכישלון חד פעמי ואין מדובר בעבירה נוספת אחת ויחידה.

בע"פ 264/83 **שירי נ' מ"י** (28.5.85) קבע אמנם כב' השופט (כתוארו אז) ברק מבחן הנדמה רחב יותר מזה ששורטט עד כה ולפיו "מעשים שונים, בעלי קשר פנימי הדוק, המהווים פרשה אחת, מהווים עבירה נוספת אחת לענין הארכת התנאי". עם זאת הבהיר כי "לא אחדות ההחלטה והדחף היא הקובעת, אלא אחדותה של הפעולה העבריינית", ואף הדגיש, בנסיבות אותו מקרה, את הרצף המידי בזמן בין העבירות, כאינדיקציה מרכזית לקיומו של אותו קשר פנימי הדוק. מכל מקום, הבהיר בחלוף השנים כב' הנשיא שמגר ברע"פ 4455/91 **פרץ נ' מ"י** (3.12.91) כי "לו גם ניתן היה לדעת תחילתו וראשיתו של דחף פלילי, עדיין נותר הסייג שבסעיף 56(ב) כלשונו, וזה האחרון אינו מתייחס, על פי נוסחו, לדחף פלילי אחד אלא לעבירה נוספת".

לנוכח המפורט לעיל ברי כי לא ניתן לראות את מכלול המעשים המפורטים בכתב האישום הנוכחי ככאלה המבטאים "עבירה נוספת" אחת ויחידה. ככל שמדובר היה באישום כזה או אחר כשלעצמו, יתכן כי ניתן היה לראות בנטילת מידע מהמאגר לגבי לקוח מסוים, ושימוש באותו מידע לצרכי ביצוע עסקה, כ-"עבירה נוספת" אחת, על אף שרצף המעשים הללו מבסס אחריות למספר עבירות שונות. ואולם, כאשר מדובר בעשרים עסקאות שונות, אשר בוצעו במועדים שונים ונפרדים, כלפי שישה מתלוננים שונים, לא ניתן לראות בכך משום כישלון חד פעמי של הנאשמת, ומדובר בבירור בשרשרת של עבירות נפרדות. לפיכך, אין מדובר בהרשעה ב'עבירה נוספת' יחידה. המאסר המותנה הנו "חב הפעלה", ואין מנוס אלא להורות על הפעלתו.

בנסיבות אלה, ועל אף המלצת שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, קיימת הצדקה עקרונית, כמו גם חובה משפטית, להשית לכל הפחות עונש מאסר בן שישה חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות. ההצדקה העקרונית נעוצה כאמור בעבר הפלילי הרלבנטי ובחומרת מעשיה של הנאשמת, כפי שהם באים לידי ביטוי במתחם העונש ההולם שקבעתי, ואילו החובה המשפטית מקורה במאסר המותנה חב ההפעלה התלוי ועומד לחובת הנאשמת. ההזדמנות שמצאתי להעניק לנאשמת, מתוך שיקולי השיקום המשמעותיים, תבוא לפיכך לידי ביטוי באימוץ הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, על אף השיקולים לחומרה שפורטו לעיל, ובהפעלת המאסר המותנה בחופף. עוד יושתו מרכיבי ענישה משלימים בדמות מאסר מותנה, הפעלת ההתחייבות, פיצוי למתלוננים וצו מבחן, אשר הפרתו תוביל בהכרח לבחינה מחודשת של גזר הדין ולהחמרה ממשית בענישה, ומוטב יהיה כי הנאשמת תיתן דעתה לאפשרות זו. באשר לפיצוי, בהעדר מידע אחר אצא מנקודת הנחה כי בסופו של יום לא חויבו המתלוננים בגין העסקאות שביצעה הנאשמת, כך שלא נגרם להם נזק כלכלי ישיר כתוצאה ממעשיה. לפיכך, יפוצה כל אחד מהם באופן סמלי בגין הפגיעה בפרטיותו ועוגמת הנפש שמן הסתם נגרמה לו.

בשולי הדברים אציין כי אפילו הייתי מוצא לקבוע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשים עולה על 6 חודשי מאסר, כך שלא ניתן להשיתו על דרך של עבודות שירות, הייתי משית את אותה ענישה ממש, לנוכח שיקולי השיקום המשמעותיים, ונמנע משליחתה של הנאשמת למאסר מאחורי סורג וברית, גם אם היה בכך משום סטייה לקולא מהמתחם.

לאור כל האמור לעיל הנני דן הנאשמת לעונשים הבאים:

1. שישה חודשי מאסר בפועל.
2. אני מורה על הפעלתו בחופף של מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 27532-11-14. תקופת המאסר הכוללת, למשך שישה חודשים, תרוצה בעבודות שירות בבית החולים שניידר, החל מיום 14.2.18.
3. שישה חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מהיום לא תעבור הנאשמת אחת העבירות בהן הורשעה בהליך זה.
4. אני מורה על חילוט דמי ההתחייבות הכספית בסך 2,000 ₪ עליה חתמה הנאשמת בגין גזר הדין שהושת עליה בת"פ 27532-11-14. על הנאשמת לשלם סכום זה בתוך 90 יום.
5. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינה של הנאשמת, ומובהר לה כי אם לא תעמוד בתנאי הצו או תבצע עבירה נוספת, עשוי בית המשפט להתבקש לדון בעניינה מחדש.
6. פיצוי בסך 750 ₪ לכל אחד מששת המתלוננים שבפרטיהם עשתה הנאשמת שימוש. סכום הפיצוי הכולל בסך 4,500 ₪, יפקד בקופת בית המשפט בתוך 60 יום, ויועבר על ידי המזכירות למתלוננים.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, במעמד הצדדים.